

FEHÉR KÁLMÁN VERSEI

VÉSZFORGATAG

Fölröppen a cserépraj, és az égbe száll.
A falu felett
Cserép-tejút vörösén folydogál.

Megadja magát a ház,
Fölemeli három horogfaujját.
A kakasülő is szétveti két lábát,
Egyfogú ácskapcsán Viktória hintázik,
Forró szélben viháncol,
Emelgeti piros szoknyáját.

Fekete szögek sörényén éhes macska mászkál.
Az elhagyatott udvarra nyivákol
Új szent fekete oltáron.

Még látszik a söprűfű nyoma,
Az udvar porában megtört hullámok,
A kis és nagy vonalak gubanca körbe,
Összefutnak: egy kéz markolja
Az emésztőgödörben.

OKTÓBERI TÁJKÉP

Orgonasípok szürke haját
Világvégi kertemben
Teregeti a téltemető.

A házam előtt,
Hosszú fénybe ugrik
A megriadt élet.

Villanyt oltok.
Hullanak, pattognak
A piros cirokmagok.

OTT, AHOL MÉG SZÓL A GITÁR

Mandulaágra fölakadt plakát
Foszlánya csörög. Küldetése tudatában
Mick Jagger fél feje a sárban,
Gitárját messze tőle
Csapkodják a letérdelt szelek.

Elhagyott vasárnap hever az úton.
S mint a garatból,
Ömlenek rá a búzaszemek
A szétlőtt barikádokból.

Idegen emberek az utcán.
Eldobott szőlőfürtök –
Szép szemük szanaszét gurul,
Az elhagyott vasárnap mellé,
A kenyérsáncok alá,
Mick Jagger gitárja után.